

ΤΟ ΧΑΔΙ ΤΗΣ ΣΗΜΑΙΑΣ ΚΑΙ ΟΙ... ΠΑΝΤΟΦΛΕΣ ΤΟΥ ΡΑΤΣΙΣΜΟΥ

Χαρά Λιαναντωνάκη

Στήν ὁμορφη Ἑλλάδα πού ἀγαπήσαμε – τήν πατρίδα τοῦ Φωτός τοῦ Λόγου τοῦ Εὐαγγελίου, τὸ ὁποῖο γέννησε Πολιτισμὸ ζωῆς - βλέπουμε σήμερα, μὲ ὀδύνη μεγάλη καὶ ἀντίδραση ἐλάχιστη, νὰ ἐξελίσσεται μὲ ραγδαίους ρυθμούς μία ὀλομέτωπη καὶ καλοστημένη «χειρουργική» ἐπιχείρηση συσκότισης, σὲ πολλὰ ἐπίπεδα.

Ἕνας νέος «διαφωτισμὸς» ἐπιβάλλεται στήν κοινωνία, τήν παιδεία, τὴ γλῶσσα καὶ τήν πίστη μας τήν Ὁρθόδοξη, μὲ τρόπο ἀνορθόδοξο καὶ κυρίως μὲ περιεχόμενο ἀνορθόδοξο, μὲ σκοπὸ νὰ οἰκοδομηθεῖ μία «νέα τάξη πραγμάτων» ξένη πρὸς τὰ χρηστὰ καὶ πατροπαράδοτα ἤθη καὶ ἀσεβοῦσα πρὸς τὸ αἷμα τῶν ἡρώων τοῦ Ἑλληνισμοῦ, ἀγίων, μαρτύρων, παλαιότερων καὶ νέων...

Ἄλφα «στερητικόν»: ἀσέβεια, ἀποκαθήλωση ἀξιῶν, ἀμνησία, ἀσυνειδησία, ἀθεΐα, ἀναισχυντία, ἀποκλεισμός πηγῶν ἀγιασμοῦ. Μὲ μιὰ λέξη - ἀπο-ἱεροποίηση, ὅπως εὐστοχα διαγνώστηκε ἡ ἀσθένεια τῆς κοινωνίας μας ἀπὸ τοὺς ἀληθινούς ἀνθρώπους τοῦ Πνεύματος, κληρικούς πρωτίτως, θεολόγους καὶ δασκάλους. Ὁρισμένοι ἀρχιερεῖς ὕψωσαν, ὡς ὄφειλαν, δυνατὴ φωνὴ ἀντίστασης ἐπὶ τῆς οὐσίας, ὅπως οἱ μητροπολίτες Πειραιῶς, Κυθήρων, Γόρτυνος, Αἰτωλίας καὶ ἄλλοι, καθὼς ἐπίσης καὶ λίγοι λαϊκοί, ἐπιφανεῖς στοχαστές, ὅπως ὁ σεβαστὸς δάσκαλος, φιλόλογος κ. Κωνσταντῖνος Γανωτής.

«Ἀποἱεροποίηση; Θεωρίες συνωμοσίας!» θὰ ποῦν ἀπαξιωτικά ὅσοι συμβάλλουν στὴ συστηματικὴ ἀπαξίωση καὶ ἐνοχοποίηση τῶν Ἑλλήνων πού πατοῦν μὲ ἐπίγνωση στὰ ἀγιασμένα αὐτὰ χώματα.

Δὲν εἶναι «θεωρία συνωμοσίας» ὅτι πρόσφατα μεγάλη ἀλυσίδα σούπερ-μάρκετ πουλοῦσε στὰ καλάθια τῆς παντόφλες πού εἶχαν στὸν ἐσωτερικὸ τους πάτο τὴν ἑλληνικὴ σημαία!

Δὲν εἶναι «θεωρία συνωμοσίας» ὅτι πολλοὶ γιὰ προφανεῖς ἐμπορικοὺς καὶ γιὰ ἄλλους λόγους προτείνουν νὰ ποδοπατοῦμε μὲ ... παντόφλες ρατσισμοῦ τὰ ἱερὰ καὶ ὄσιά μας, στρεφόμενοι ρατσιστικὰ κατὰ τοῦ δικοῦ μας Γένους, τῆς δικῆς μας Σημαίας.

Αποκαθλώνουν τὰ ἐθνικὰ σύμβολα ἀπὸ τοὺς δημόσιους χώρους, ἀφαιροῦν τὴν Ἑλληνικὴ Σημαία ἀλλὰ καὶ τὸν Σταυρὸ ἀπ' τὴ Σημαία, «ἐξαφανίζουν» τὶς ἱερὲς εἰκόνες ἀπὸ δημόσια κτίρια, καταργοῦν τὴν Κυριακὴ ἀργία, διδάσκουν ἀνοιχτὰ τὴν ἀθεΐα καὶ τὴν ἀσέβεια, ἀπαγορεύουν συχνὰ τὴν πρόσβαση ἱερέων στὰ σχολεῖα καὶ τὸν ὁμαδικὸ ἐκκλησιασμὸ τῶν τάξεων, παρακωλοῦν τὴν πρωινὴ προσευχή, προπαγανδίζουν τὴν ἀναίδεια στὰ παιδιὰ καὶ παρέχουν δημόσια ἀπαιδεῖα, «κόβουν» τὸν ἐορτασμὸ τῶν ἐθνικῶν ἐπετειῶν καὶ τὴν ἀπαγγελία τοῦ Ἐθνικοῦ μας Ὑμνου...

Πρὶν λίγες ἡμέρες (3 Ὀκτωβρίου), στὴν ἐπίσημη λιτανεῖα τοῦ πολιούχου τῆς πόλεως τῶν Ἀθηνῶν, ἀγίου Διονυσίου, οἱ δημοτικὲς ἀρχὲς ἀπαγόρευσαν τὴν ἀπαγγελία τοῦ Ἐθνικοῦ Ὑμνου, μία διαχρονικὴ κατὰ παράδοση πρακτικὴ καὶ εὐτυχῶς, μὲ τὴν προτροπὴ τοῦ παρισταμένου ἐκπροσώπου τῆς ἀρχιεπισκοπῆς, ὁ λαὸς ἔψαλλε αὐθορμητῶς τὸν Ὑμνο. Ἡ ἀλήθεια βοᾷ, ὅπως καὶ ἡ ἐλευθερία «ἀπ' τὰ κόκκαλα βγαλμένη, τῶν Ἑλλήνων, τὰ ἱερά»!

Ἐθνικοὶ λόγοι ἐπιβάλλουν σήμερα χωρὶς ἄλλη ἀναβολὴ νὰ ἀντισταθοῦμε εὐαγγελικῶς, ὑπερασπιζόμενοι τὰ ἱερὰ τῆς παραδόσεώς μας καὶ νόμιμα ἤθη. Ἡ ἀντίσταση αὐτὴ - προσωπικὴ καὶ ἐθνικὴ - δὲν εἶναι ἀπλῶς δικαίωμα ἀλλὰ ὑποχρέωσή μας ἀπέναντι στὴν πατρίδα καὶ τὰ δημοκρατικὰ κεκτημένα αὐτῆς: «ἐπαφίεται στὸν πατριωτισμὸ τῶν Ἑλλήνων».¹

¹ Στο ακροτελεύτιο αὐτὸ ἀρθρο (120) τοῦ Συντάγματός μας – τοῦ ἀνώτατου Καταστατικοῦ Χάρτη τῆς χώρας μας που ρητῶς αναφέρει ὡς προμετωπίδα: *Εἰς τὸ ὄνομα τῆς Ἁγίας καὶ Ὁμοουσίου καὶ Ἀδιαίρετου Τριάδος* - ἐμπεριέχεται μία θεμελιώδους σημασίας 'δικλείδα ασφαλείας' γιὰ τὴν πολιτειακὴ νομιμότητα: *ἡ υποχρέωσή μας νὰ ἀντισταθοῦμε* σε παραβίαση ἢ κατάλυση τῆς τάξης αὐτῆς καὶ ὁ σεβασμὸς μας στοὺς νόμους οἱ ὁποῖοι συμφωνοῦν με τὸ Σύνταγμα!. Στὴν παράγραφο 4 τοῦ ἀρθρου 120, αναφέρεται: «Ἡ τήρηση τοῦ Συντάγματος ἐπαφίεται στὸν πατριωτισμὸ τῶν Ἑλλήνων, που δικαιούνται **καὶ υποχρεοῦνται νὰ ἀντιστέκονται** με κάθε μέσο ἐναντίον οἰοιοδήποτε ἐπιχειρεῖ νὰ το καταλύσει με τὴ βία». Αλλὰ καὶ ἡ παρ. 2 εἶναι ἐξαιρετικὰ σημαντικὴ «Ὁ σεβασμὸς στο Σύνταγμα καὶ τοὺς νόμους **που συμφωνοῦν με αὐτό** καὶ ἡ ἀφοσίωση στὴν **Πατρίδα** καὶ τὴ **Δημοκρατία** αποτελοῦν θεμελιώδη υποχρέωση ὅλων τῶν Ἑλλήνων».

Τὰ ἔθνικὰ μας σύμβολα, ἡ Σημαία καὶ ὁ Σταυρός, δὲν συμβολίζουν ἀπλῶς αὐτὴ τὴν τάξη ἀλλὰ ζωντανὰ τὴ διασαλπίζουν. Τὸ θρόϊσμα τῆς Σημαίας καὶ τὸ θάμβος τοῦ σημείου τοῦ Σταυροῦ, στὴν κορυφὴ τῆς, αὐτὴ τὴν ἀφοσίωση διατρανώνουν στὴν ἱστορικὴ μνήμη ἀγώνων ἱερῶν γιὰ τὴν ἐλευθερία....

Ἐλευθερία ματωμένη, ζωὴ σταυρωμένη. Γι' αὐτὸ ἀνεμίζει ἡ Σημαία, μὲ δύναμη πνοῆς ζωῆς καὶ ἐλευθερίας, ἀποκτημένης μὲ τὸ λάβαρο τοῦ Σταυροῦ. Στὸν ἀντίποδα ... ἡ μπότα τοῦ ρατσισμού: κλωτσᾷ μὲ βία καὶ μῖσος τυφλό, δὲν ἔχει μνήμη οὔτε ἱστορία, τρομοκρατεῖ, διχάζει, ἔχει θανάτου ἐξουσία, νὰ ἰσοπεδώνει, νὰ βυθίζει στὴ λήθη, νὰ καταδυναστεύει συνειδήσεις.

Ποιὸς κρατᾷ ἀκόμη ψηλὰ τὴν Ἑλληνικὴ Σημαία, μετὰ ἀπὸ τόσες ἱστορικὲς «μπότες» δυναστῶν καὶ σφετεριστῶν; ποιὸς ἄλλος παρὰ ὁ Σταυρὸς στὴν κορυφὴ; Αὐτὸς δὲν κατεβαίνει ... μόνον ἡ σημαία μπορεῖ νὰ κατέβει ἀπὸ τὸν Σταυρό!

Στὸν Ρ/Σ τῆς Πειραιϊκῆς Ἐκκλησίας, ἀπομεσήμερο, τὴν 1η Ὀκτωβρίου 2014, ἀνήμερα τῆς Ἁγίας Σκέπης τῆς Θεοτόκου, σὲ μία πολὺ ἐνδιαφέρουσα συζήτηση ἀκούσαμε τὶς ἀξιοσημείωτες ἀπαντήσεις τοῦ κυρίου Γανωτῆ, ὅταν τοῦ τέθηκε τὸ ζήτημα: «Θέλουν νὰ κατεβάσουν τὸν Σταυρὸ ἀπὸ τὴ Σημαία». Καταγράψαμε ἕνα ἀπόσπασμα τῶν λόγων του: Ὅχι! Τὴ Σημαία θέλουν νὰ κατεβάσουν ἀπὸ τὸν Σταυρό! Δὲν κατεβαίνει ὁ Σταυρὸς ἀπὸ τὶς Σημαῖες... μὴ φοβᾶστε... Ὁ Σταυρὸς μένει ψηλά, δὲν κατεβαίνει ἀπὸ τὶς Σημαῖεςοἱ Σημαῖες κατεβαίνουν ἀπὸ τοὺς Σταυρούς....!

Ὁ σεβαστὸς δάσκαλος, ἀναφερόμενος στὴν ἐπιχείρηση «ἀποϊεροποίησης» ποὺ συντελεῖται στὶς μέρες μας, «ἐπειδὴ φοβοῦνται τὸν Σταυρό» ὅπως εἶπε, μᾶς ὑπενθύμισε τὸν Ὁρθόδοξο ἠρωισμό, τὴν ἀνάγκη νὰ παραμείνουμε πρόσωπα...

...Μπορούμε νὰ κάνουμε ἥρωισμό μὲ τὸ νὰ μὴν κάνουμε κάτι ὅπως ὅλοι... μποροῦμε νὰ ἀντιδράσουμε ἔτσι, δὲν εἴμαστε λίγοι,.. ὄχι ν' ἀκολουθήσουμε τὸ 'ἔτσι κάνουν ὅλοι' ποὺ λέει ὁ Διαφωτισμὸς... Κάποιοι ἀγίασαν μὲ τὸ νὰ μὴν κάνουν αὐτὸ ποὺ ἔκαναν ὅλοι... ἔγιναν μάρτυρες... αὐτὸ εἶναι πολὺ εὐγενικό, δὲν κάνεις πόλεμο, συνωμοσίες, ὅπλα... ἀπλῶς δὲν κάνεις αὐτὸ ποὺ κάνουν ὅλοι ...

Ν' ἀποφύγουμε τὴ σκέψη τοῦ διαφωτισμοῦ... τίς γενικότητες τῆς ψυχολογίας... ποὺ βλέπει ὁμάδες γενικῶν ἀντικειμένων... καὶ δὲν βλέπει πρόσωπα...

Γιὰ τὴ Σημαία εἶπε, μεταξὺ ἄλλων, τὰ ἑξῆς:

Ἐνα τέτοιο σύμβολο μέσα στὴν καρδιά τὴ σαλεύει, τὴν παγωμένη ἀπὸ τὴν ἀστική εὐημερία καρδιά, τὴν πετρωμένη ἀπὸ τίς ἀνέσεις... τὸ χὰδι τῆς σημαίας τὴν ἀναταράζει... μὲ τί χέρι νὰ χαϊδέψω τὴ γαλανόλευκη, τὸ σύμβολο τῆς ψυχῆς μας;

...ὁ διαφωτισμὸς θέλει νὰ μᾶς κάνει ζῶα διανοούμενα μόνο τὴν ὑλικὴ εὐημερία ... ὅμως ὁ Ἕλληνας δὲν εἶναι ἔτσι... ... ἐμεῖς στεκόμαστε σ' αὐτὰ ποὺ γιὰ τοὺς ξένους εἶναι «πεπαλαιωμένα»... Οἱ ξένοι δὲν τὸ καταλαβαίνουν...

Προσπαθοῦν νὰ ἐκπορνεύσουν, νὰ προστυχέψουν τὴν ψυχὴ μας μὲ τὴν προτεστάντικη νοοτροπία τοῦ διαφωτισμοῦ, ποὺ δὲν θέλει νὰ κρατήσουμε ...τίς 'κακὲς συνήθειες', ὅπως προσευχὲς, μετάνοιες, διάπλαση τῶν παιδιῶν μὲ αὐτὲς τίς ἀρχές.

Τόνισε δὲ αἰσιόδοξα: Νὰ χαίρεστε καὶ νὰ περιμένετε τὰ θαύματα ὅταν περιορίζεται ὁ Ἕλληνας, μὴν τὸν φοβᾶστε τὸν Ἕλληνα, ἔχει ψυχὴ...

Ἐπίσης καὶ ὁ μητροπολίτης Κισσάμου καὶ Σελίνου κ. Ἀμφιλόχιος, ἀναφερθεὶς πρὶν ἀπὸ λίγες μέρες στὸ ζήτημα τῶν ἐθνικῶν συμβόλων, τόνισε ὅτι χωρὶς αὐτὰ ὀδηγούμαστε στὴ λήθη καὶ τὸν ἐθνικὸ μαρασμὸ.

«Τί πρέπει νά γίνει λοιπόν;» καταλήγει στο άρθρο του ο μητροπολίτης.
«Τήν απάντηση, νομίζω, δίδει ο άνωνυμος Κύπριος άγωνιστής του 1955:
Κοίταξα πίσω μου, είδα ιστορία· ένιωσα τόν προορισμό. Κοίταξα γύρω μου,
είδα χάος· σκέφτηκα ότι χρειάζεται πρόσωπο. Κοίταξα μπροστά μου, είδα
δρόμο· κατάλαβα ότι αξίζει νά προσπαθήσω. Κοίταξα μέσα μου, είδα πίστη·
ήξερα ότι θά φτάσω σίγουρα στη νίκη».

Πράγματι, άν θέλουμε νά είμαστε αληθινά προοδευτικοί όφείλουμε
νά κοιτάξουμε πίσω, στα πατροπαράδοτα του Έλληνισμού θεμέλια, στις
ρίζες μας του Όρθοδόξου Πολιτισμού που διατρέχει την οικουμένη γύρω
μας. Έτσι θά καταφέρουμε νά δοῦμε καθαρά μπροστά και μέσα μας,
άλλα και ψηλά για νά μήν χάσουμε από τά μάτια μας την πηγή της ζωής
μας, προσωπικής και έθνικης. Τόν Σταυρό της Άναστάσεως του Χριστού.
Πάντα Αυτός θά είναι ή πνοή και ή κινητήρια δύναμη της Σημαίας και του
Έθνους μας που σταυρώνεται. Έχουμε ευθύνη ιστορική νά μήν
προδώσουμε την πατρίδα μας, νά την αναστήσουμε.

Οὔδεις μπορεί άν δέν τὸ θέλουμε, νά μᾶς κάνει νά ύποκύψουμε στις
«άναπαικτικές» παντόφλες του εισαγόμενου ρατσισμού, παρεκτρέποντας
την πορεία μας στην ιστορία της Ευρώπης και της οικουμένης· ούτε
μπορεί ποδοπατώντας νά σβήσει τὰ ίχνη της μνήμης και της έγνοιας μας,
που δέν είναι γραμμένη σε γλώσσα ξένη, μᾶ οὔτε στην άμμο... έξὸν στις
άμμουδιές του Όμήρου.

Τή γλῶσσα μου ἔδωσαν ἑλληνική
τὸ σπίτι φτωχικὸ στὶς ἀμμουδιές τοῦ Ὀμήρου....
Μονάχη ἔγνοια ἢ γλῶσσα μου, μὲ τὰ πρῶτα-πρῶτα Δόξα Σοί!....
Μονάχη ἔγνοια ἢ γλῶσσα μου, μὲ τὰ πρῶτα λόγια τοῦ Ὑμνου.
(Ἄξιον Ἐστίν, Ὀδυσσεάς Ἐλύτης).

Ἄς ἀφουγκρασθοῦμε τὴν ἱερὴ καρδιά τῆς πατρίδας μας καὶ ἄς ἀντισταθοῦμε, στὴν κλιμακούμενη συσκότιση, μὲ τοὺς ἀναβαθμοὺς τοῦ Φωτὸς καὶ τὸ θάλπος τῆς ἱερῆς τοῦ Εὐαγγελίου γλώσσας: μὲ τὰ πρῶτα-πρῶτα Δόξα Σοί, μὲ τὰ πρῶτα λόγια τοῦ Ὑμνου καὶ μὲ τὰ τελευταῖα τοῦ Συντάγματος...

Γιὰ τὴν "ΕΝΩΜΕΝΗ ΡΩΜΗΟΣΥΝΗ"